

ADVIES Nr. 1.865

Zitting van dinsdag 24 september 2013

Problemen met betrekking tot de toepassing van de DECAVA-regeling – Voorstellen tot vereenvoudiging – Advies nr. 1.811

x x x

2.573-1

ADVIES Nr. 1.865

Onderwerp : Problemen met betrekking tot de toepassing van de DECAVA-regeling – Voorstellen tot vereenvoudiging – Advies nr. 1.811

Om tegemoet te komen aan de problemen met betrekking tot de toepassing van de DECAVA-regeling heeft de Raad in zijn advies nr. 1.811 van 17 juli 2012 een aantal voorstellen uitgewerkt tot vereenvoudiging van de geld- en informatiestromen met betrekking tot de werkgevers- en werknemersbijdragen op de brugpensioenen en pseudo-brugpensioenen.

Bij brief van 3 augustus 2012 heeft mevrouw S. SCAILLET, directeur-generaal van de Algemene Directie van de Identificatie en de Controle van de Aangiften bij de RSZ, echter gewezen op een aantal toepassingsproblemen ten gevolge van die vereenvoudigingsvoorstellen, rekening houdend met de omvang van de investeringen die daarvoor nodig zijn.

Het dossier werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen. Tijdens zijn werkzaamheden, kon de commissie rekenen op de bereidwillige medewerking van vertegenwoordigers van de RSZ.

Op verslag van die commissie, heeft de Raad hierover op 24 september 2013 navolgend unaniem advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

Om tegemoet te komen aan de problemen met betrekking tot de toepassing van de DECAVA-regeling, heeft de Raad in zijn advies nr. 1.811 van 17 juli 2012 een aantal voorstellen uitgewerkt tot vereenvoudiging van de geld- en informatiestromen met betrekking tot de werkgevers- en werknemersbijdragen op de brugpensioenen en pseudo-brugpensioenen. Deze voorstellen beogen, naast een vereenvoudiging van de gegevensstromen tussen de verschillende actoren, ook een betere inning van de werkgeversbijdragen en inhoudingen door de RSZ en dit binnen een budgettair neutraal kader zowel voor de sociale zekerheid als voor de betrokken (pseudo-)bruggepensioneerde.

Bij brief van 3 augustus 2012 heeft mevrouw S. SCALLET, directeur-generaal van de Algemene Directie van de Identificatie en de Controle van de Aangiften bij de RSZ, echter gewezen op een aantal toepassingsproblemen ten gevolge van die vereenvoudigingsvoorstellen, ook rekening houdend met de omvang van de investeringen die daarvoor nodig zijn. Die toepassingsproblemen houden vooral verband met de inhouding in geval van meerdere debiteurs en de gegevensstromen.

Na een gedachtewisseling hierover in de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen, heeft de RSZ op 28 februari 2013 een nota opgesteld waarin, om aan voornoemde toepassingsproblemen tegemoet te komen, een aantal wijzigingen werden voorgesteld op de berekeningsformules van het bedrag van de inhouding voor meerdere debiteurs uit advies nr. 1.811.

De Raad kon echter met die voorstellen niet volledig akkoord gaan, omdat ze te complex waren; er werd uitgegaan van vier situaties waarin drie verschillende formules zouden moeten worden toegepast. Bovendien zou, in geval van meerdere debiteurs, de werkgever moeten beslissen wie welke formule zou toepassen en zou hij zelf zijn inhouding moeten berekenen afhankelijk van de toegewezen aard van de aanvullende vergoeding. Bovendien bleken de informaticaprogramma's die nodig waren om de nieuwe voorstellen ten uitvoer te leggen te uitgebreid waardoor ze te grote investeringen zouden vereisen.

In het licht hiervan heeft de RSZ op 21 maart 2013 zijn oorspronkelijk voorstel vereenvoudigd en de aanpassingen beperkt aan de informaticaprogramma's, die nodig zijn om voornoemde voorstellen in de praktijk uitvoerbaar te maken.

Aan het laatste voorstel van de RSZ heeft de Raad dan nog enkele randvoorwaarden toegevoegd waaronder het volgens hem kan slagen.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

A. Uitgangspunten van het alternatief voorstel

In het alternatieve voorstel blijven de algemene uitgangspunten van het advies nr. 1.811 behouden, zo blijft ondermeer het principe bestaan dat het begrip hoofdebiteur wordt geschrapt.

Dit houdt in dat, wanneer er één debiteur is, deze de normale inhouding doet op de aanvullende vergoeding, met inachtneming van de drempelzones, zoals voorzien in advies nr. 1.811 (formule A).

In geval van meerdere debiteurs, waarbij, de derde partij de wettelijke aanvullende vergoeding betaalt en de werkgever een aanvullende vergoeding, voorzagt het advies nr. 1.811 dat de debiteur die de hoogste aanvullende vergoeding betaalt, de normale inhouding zou doen, met inachtneming van de drempelzones (formule A), en de andere debiteur de inhouding, zonder inachtneming van de drempelzones (formule B).

Volgens de RSZ werd hiermee alle vereenvoudiging opnieuw teniet gedaan. Om hieraan tegemoet te komen, stelt de Raad voortaan als regel bij meerdere debiteurs voor dat de derde de normale inhouding doet, met inachtneming van de drempelzones (formule A). De werkgever of zijn mandataris doet dan zijn inhouding op zijn deel van de aanvullende vergoeding, zonder inachtneming van de drempelzones (formule B). De vereenvoudiging zit erin dat de werkgever immers altijd weet of een derde (een deel van) de aanvullende vergoeding betaalt, maar een derde meestal niet weet of de werkgever nog een bijkomende aanvullende vergoeding toekent.

Hierop wordt wel nog een uitzondering voorzien voor personen met gezinslast die een sectorale aanvullende vergoeding ten laste van een Fonds of een derde ontvangen (< € 399,08 euro) en een supplementaire vergoeding ten laste van de werkgever. In dat geval moet de werkgever de inhouding doen op de som van de twee aanvullende vergoedingen, met inachtneming van de drempelzones (formule A).

Daarnaast werd op het algemeen principe in advies nr. 1.811 nog een bijkomende uitzondering voorzien, voor wat de werknemersbijdrage betreft, indien het Fonds voor Bestaanszekerheid, een vaste forfaitaire aanvullende vergoeding betaalt. In dat geval zou, volgens voornoemd advies, door de werkgever steeds de normale inhouding worden gedaan, met inachtneming van de drempelzones, op het totale bedrag van de aanvullende vergoeding.

Omdat die formule echter, volgens de RSZ, onvoldoende neutraliteit garandeert ten opzichte van het huidige systeem, stelt de Raad voor die uitzondering enkel te behouden wanneer de forfaitaire aanvullende vergoeding van het Fonds voor Bestaanszekerheid een vast bedrag is dat kleiner is dan de benedengrens van de personen zonder gezinslast (< 127,23 €).

In dit kader wijst de Raad erop dat alle Fondsen voor Bestaanszekerheid, momenteel een bedrag betalen dat lager is dan genoemd grensbedrag. In ieder geval geldt als algemeen principe dat elke debiteur zelf instaat voor de werkgeversbijdrage op zijn aanvullende vergoeding én dat het Fonds voor Bestaanszekerheid enkel via de DMFA zal geïnformeerd worden over de betaalde aanvullende vergoeding door de werkgever. Op die manier kan het Fonds de door de werkgever teveel gedragen werkgeverbijdrage terugstorten aan de werkgever.

Indien in de toekomst de Fondsen voor Bestaanszekerheid een hoger bedrag zouden toekennen dan het grensbedrag, dan zal de Raad hiervoor, samen met de RSZ, een aangepaste berekeningswijze voorstellen. Evenwel is het belangrijk dat de complexiteit hierdoor niet opnieuw toeneemt.

Als besluit kan worden gesteld dat het alternatief voorstel voornamelijk een wijziging van de uitgangspunten betreft in geval van meerdere debiteuren. In tegenstelling tot het principe uit advies nr. 1.811, geldt voortaan bij meerdere debiteuren als uitgangspunt dat de derde de normale inhouding doet met inachtneming van de drempelzones en de werkgever voormelde formules toepast zonder drempelonderscheid.

Op dit uitgangspunt worden in het aangepaste voorstel twee uitzonderingen voorzien, namelijk:

- In geval het Fonds voor Bestaanszekerheid een forfaitaire vergoeding betaalt van minder dan 127,23 euro, wordt door de werkgever steeds de normale inhouding gedaan, met inachtneming van de drempelzones, op het totale bedrag van de aanvullende vergoeding;

- Voor personen met gezinslast die een sectorale aanvullende vergoeding ten laste van een Fonds of een derde ontvangen (< € 399,08 euro) en een supplementaire vergoeding ten laste van de werkgever, dan doet de werkgever de inhouding op de som van de twee aanvullende vergoedingen met inachtneming van de drempelzones.

Het voorstel van in advies nr. 1.811 om de maandelijkse minimum werkgeversbijdrage in geval van SWT te laten wegvallen, voor zover dit het globale bijdrageniveau niet in het gedrang brengt, blijft behouden.

B. Met betrekking tot de kapitalisatie van de aanvullende vergoeding

De Raad herinnert eraan dat hij in advies nr. 1.811 had voorgesteld de gewone patronale bijdrage toe te passen en een éénmalige inhouding te doen van 22%, bij éénmalige kapitalisaties en gedeeltelijke kapitalisaties, zonder maandelijkse aanvullende vergoeding. Dit principe zal ook gelden wanneer een werkgever zijn verplichtingen op een bepaald ogenblik wil afsluiten en de resterende aanvullende vergoeding in één keer zou aflossen of wanneer kapitalen worden betaald die niet zouden gepaard gaan met de wettelijke maandelijkse aanvullende vergoeding tot aan het wettelijk pensioen.

Voor de gedeeltelijke kapitalisaties betaald bovenop de wettelijke maandelijkse aanvullende vergoeding, had de Raad in voornoemd advies een gelijkaardige regeling voorgesteld zoals die bij meerdere debiteurs. De RSZ meent echter dat die formule werkgevers ertoe kan aanzetten een maandelijkse bedrag te betalen net onder het grensbedrag om de normale inhouding te vermijden, aangevuld met een kapitaal waarop een lager percentage wordt ingehouden.

Gelet hierop, stelt de Raad voor dat het beheerscomité van de RSZ, voor de gedeeltelijke kapitalisaties bovenop de aanvullende vergoeding, een gelijkaardige formule zou opstellen zoals die voor de éénmalige kapitalisatie, die eenvoudig, toepasbaar, transparant en neutraal is.

Tijdens een overgangsperiode stelt de Raad evenwel voor de gedeeltelijke kapitalisaties voor dat eveneens een RSZ-bijdrage zou worden toegepast van 22%, zoals bij de eenmalige kapitalisaties.

Om te vermijden dat er ingewikkelde berekeningen zouden moeten worden gemaakt, wordt de nieuwe formule toegepast op:

- o de resterende betalingen vanaf 1 juli 2014 aan SWT/SWAV, die hun eerste betaling ontvingen vóór 1 juli 2014, en op de werkelijke betalingen vanaf 1 juli 2014: een inhouding van 22% op het werkelijk betaalde bedrag aan aanvullende vergoeding.
- o alle aanvullende vergoedingen die niet maandelijks worden uitgekeerd en/of niet lopen tot de wettelijke pensioenleeftijd: steeds een forfaitaire inhouding van 22% op deze aanvullende vergoeding (gedeeltelijke kapitalisatie).

Bij gedeeltelijke kapitalisatie kan de vrijstelling van inhoudingen en bijdragen worden toegepast indien er een werkhervatting is op het moment van de uitbetaling van het kapitaal. Bij een volledige kapitalisatie kan de vrijstelling omwille van werkhervatting niet worden toegepast.

De Raad wijst er in dit kader op dat de inhouding van 22% enkel gebeurt op de aanvullende vergoeding en in de praktijk grosso modo overeenkomt met de huidige inhouding van 6,5% die op de totaliteit van het inkomen wordt berekend, gezien de huidige bedragen van de werkloosheidsuitkeringen.

C. Gegevensstromen gezinssituatie

De Raad is van oordeel dat voornoemde werkwijze maar kan slagen indien hiervoor maar één gegevensstroom wordt opgezet via de dmfa. Het voorstel mag er in ieder geval niet toe leiden dat er nog steeds onderlinge communicatie moet gebeuren tussen de derde en de werkgever, in geval van wijziging van de gezinslast van de betrokken werknemer.

Indien die gegevens van de dmfa, voor wat de wijziging betreft van de gezinssituatie en de categorie sociale uitkering, verschillen met de gegevens van de RVA, dan moet de debiteur hiervan een notificatie krijgen van de RSZ. Na die notificatie zouden de gegevens op de dmfa kunnen worden verbeterd.

De Raad heeft tijdens de werkzaamheden echter vastgesteld dat de kwaliteit van de gegevens die worden doorgegeven niet altijd optimaal is, zeker wanneer het een aanvullende vergoeding betreft op een uitkering voor tijdskrediet. Ook hanteren de RSZ en de RVA op vlak van gezinssituatie soms een ander begrippenkader, waarbij bijvoorbeeld een alleenstaande met SWT voor de RVA een gezinshoofd is terwijl hij een alleenstaande blijft voor de RSZ.

Daarom is hij van oordeel dat, voor wat de gegevensstroom inzake de gezinssituatie betreft, tussen de RSZ en de RVA moet worden bekeken op welke manier zij de kwaliteit van die gegevens kunnen verbeteren zodat verschillen tussen de dmfa en de gegevens van de RVA op kortere termijn dan nu kunnen worden verbeterd.

Tot zolang vraagt de Raad dat de huidige praktijk gehandhaafd blijft waarbij, na een notificatie van de RSZ, niet onmiddellijk de dmfa wordt verbeterd maar de debiteur eerst de tijd wordt gegeven om bij de werknemer te verifiëren welke de juiste toestand is.

In dit kader wijst de Raad er op dat de sociaal verzekerde conform met de werkloosheidsreglementering elke aangifte van zijn gezinstoestand moet meedelen aan zijn uitbetalingsinstelling en deze aangifte wordt overgemaakt aan de RVA.

De uitbetalingsinstellingen engageren zich ertoe deze verplichting in herinnering te brengen bij de sociaal verzekerden. Zij denken hierbij aan een vermelding op de jaarlijkse fiscale fiche.

D. Besluit

Rekening houdend met de reglementaire en ook informatica-aanpassingen die nodig zijn om het voorstel in werking te doen treden, vraagt de Raad dat deze aangepaste regeling in werking zou treden vanaf 1 juli 2014. Tevens wenst hij verder te worden geraadpleegd over de ontwerpteksten en nog uit te werken oplossingen.

De Raad meent dat met het voorstel in de toekomst het merendeel van de anomalieën kunnen worden vermeden. Voor de anomalieën uit het verleden, vraagt hij echter dat de RSZ een zekere tolerantiemarge zou toepassen bij rechtzettingen, zonder dat hierbij onwettige situaties moeten worden gedoogd. In die optiek stelt hij voor dat voor de anomalieën uit het verleden op het beheerscomité van de RSZ naar werkbare oplossingen wordt gezocht.

Tot slot vraagt hij dat ook de fiscus zich zou buigen over dit vereenvoudigingsvoorstel en, omwille van de rechtszekerheid, duidelijke richtlijnen zou opstellen inzake de bedrijfsvoorheffing, ondermeer gelet op de wijziging van berekening van de sociale inhouding waarbij geen rekening meer gehouden wordt met de werkloosheidsuitkering, zonder dat aan de principes van het huidig belastingsregime zou worden geraakt.

Enige debiteur	Meerdere debiteurs		Eenmalig of gedeeltelijk kapitaal		
Slechts één debiteur betaalt aanvullende vergoeding	Derde partij betaalt vaste forfaitaire vergoeding < 127,23 EUR	Derde partij betaalt sectorale aanvullende vergoeding en er is een AV werkgever		Eenmalige kapitalisatie of gedeeltelijke kapitalisatie zonder maandelijkse aanvulling	Gedeeltelijke kapitalisatie bovenop de wettelijke maandelijkse aanvulling
<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Qua soort formule geen onderscheid tussen situatie met of zonder gezinslast</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Werkgever doet normale inhouding volgens formule A: 127,23 EUR < AV < 219,64 EUR 399,08 EUR < AV < 510,39 EUR</p> <p><u>Formule in de drempelzone:</u> Zonder gezinslast: AV - 127,23 EUR Met gezinslast: AV - 399,08 EUR</p> <p><u>Formule boven de drempelzone (met of zonder gezinslast):</u> AV x 6,5 % + 78,13 EUR</p>	<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Qua soort formule geen onderscheid tussen situatie met of zonder gezinslast</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Werkgever doet normale inhouding op de totale som van de AV volgens formule A: 127,23 EUR < AV < 219,64 EUR 399,08 EUR < AV < 510,39 EUR</p> <p><u>Formule in de drempelzone:</u> Zonder gezinslast: AV - 127,23 EUR Met gezinslast: AV - 399,08 EUR</p> <p><u>Formule boven de drempelzone (met of zonder gezinslast):</u> AV x 6,5 % + 78,13 EUR</p>	<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Geen gezinslast OF Met gezinslast en sectorale AV ≥ 399,08 EUR</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Fonds (of zijn mandataris) doet inhouding op zijn deel van de AV volgens formule A: 127,23 EUR < AV < 219,64 EUR 399,08 EUR < AV < 510,39 EUR</p> <p><u>Formule in de drempelzone:</u> Zonder gezinslast: AV - 127,23 EUR Met gezinslast: AV - 399,08 EUR</p> <p><u>Formule boven de drempelzone (met of zonder gezinslast):</u> AV x 6,5 % + 78,13 EUR</p> <p>Werkgever (of zijn mandataris) doet inhouding op zijn deel van de AV volgens formule B:</p> <p><u>AV ≤ 100 EUR:</u> inhouding = AV x 6,5 %</p> <p><u>100 EUR < AV ≤ 300 EUR:</u> inhouding = AV x 15 % - 8,5</p> <p><u>AV > 300 EUR:</u> inhouding = AV x 6,5 % + 17</p>	<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Met gezinslast en sectorale AV < 399,08 EUR</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Werkgever doet normale inhouding op de totale som van de AV volgens formule A: 127,23 EUR < AV < 219,64 EUR 399,08 EUR < AV < 510,39 EUR</p> <p><u>Formule in de drempelzone:</u> Zonder gezinslast: AV - 127,23 EUR Met gezinslast: AV - 399,08 EUR</p> <p><u>Formule boven de drempelzone (met of zonder gezinslast):</u> AV x 6,5 % + 78,13 EUR</p>	<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Qua soort formule geen onderscheid tussen situatie met of zonder gezinslast</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Werkgever doet normale inhouding volgens formule: AV X 22%</p>	<p style="text-align: center;">↓</p> <p>Zelfde berekening als bij meerdere debiteurs - sectorale aanvullende vergoeding</p> <p style="text-align: center;">↓</p> <p>Overgangsbepalingen vast percentage 22 %</p>
<p style="text-align: center;">Elke debiteur berekent patronale bijdrage op zijn deel van de AV Afschaffing minimumbijdrage 1 gegevensstroom: via DmfA - geen parallele stromen tussen ESS en FBZ snelle gegevensstroom UI - RVA - RSZ -debiteur (werkgever, FBZ of ESS) bij wijziging gezinslast en categorie sociale uitkering</p>		<p style="text-align: center;">FISCAAL: Aangezien bij de berekening van de inhouding geen rekening meer moet worden gehouden met de werkloosuitkering => Nood aan % voorheffing => Fiscus moet mee betrokken worden in vereenvoudigingsvoorstel Decava</p>			